
[2025-107-RE](#)

Causa 2025-107-RE

(Campos Arauz c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 680-2025. Recurs d'empara

Aute del 19 de gener del 2026

BOPA núm. 6, del 28 de gener del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 18 de desembre del 2025, pel Sr. Emili Campos Arauz, actuant en nom i representació pròpia, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 13 de novembre del 2025, dictat per la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en termes generals, i, en particular també, dels drets a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com la dels articles 6 i 17 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada, que se li reconegui el dret a obtenir una resolució sobre el fons en el tema objecte d'aquest recurs d'empara i que se li acordi una indemnització econòmica pel mal funcionament de l'Administració de la

Justícia, tot acordant la retroacció del procediment al moment en què es van produir aquestes vulneracions;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pere Pastor Vilanova;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 20 de maig del 2025, el lletrat, Sr. Emili Campos Arauz, va presentar una demanda contra el Col·legi d'Advocats d'Andorra, en què sol·licitava l'obertura d'un procediment sancionador contra tots els membres de la Junta a causa de la taxació d'una honoraris professionals, que segons el seu parer, infringiria diversos aspectes de l'article 26 de la Llei 48/2014, del 18 de desembre, de l'exercici de la professió d'advocat i del Col·legi d'Advocats d'Andorra.

1.2. El 26 de maig del 2025, la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va admetre a tràmit aquesta demanda i va donar-ne trasllat a la part demandada, informant-la que disposava d'un termini de 5 dies hàbils per designar advocat o procurador, i que, un cop transcorregut aquest termini, disposava d'un termini de 20 dies hàbils per contestar la demanda i que l'hauria d'acompanyar, en el mateix termini, d'una còpia de l'expedient administratiu complet, foliat, autenticat i indexat.

1.3. El 10 de juny del 2025, la procuradora i el lletrat del Col·legi d'Advocats d'Andorra es van personar a la causa; el 27 de juny del mateix any, el Col·legi esmentat va contestar la demanda; i, el 30 de juny següent, el lletrat del Col·legi va presentar un escrit en què esmenava un error constatat en el format de l'arxiu corresponent a l'expedient administratiu.

1.4. El 2 de juliol del 2025, la secretària judicial de la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va decidir, mitjançant interlocutòria, donar trasllat dels escrits de personació, de contesta i d'esmena presentats per la part demandada a la part demandant.

1.5. El 23 de juliol del 2025, el Sr. Emili Campos Arauz va formular un recurs de reposició contra aquesta decisió, ja que considerava que la procuradora i el lletrat del Col·legi d'Advocats d'Andorra no havien acreditat de manera suficient la seva representació.

1.6. El 20 d'octubre del 2025, la secretària judicial de la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va dictar un acord que declarava que, conformement a l'article 18.1 de la Llei del procediment de contenciós administratiu, aplicable per analogia a la personació i a la presentació de la contesta, el tribunal podia demanar i concedir a la part demandada l'esmena dels defectes constatats, en aquest cas, la manca de la signatura en l'apoderament privat. Atenent que aquestes mancances ja havien estat esmenades en la contesta al recurs de reposició interposat, desestimava aquest recurs i mantenia la resolució impugnada.

1.7. El 30 d'octubre del 2025, el Sr. Emili Campos Arauz va presentar un incident de nul·litat contra aquesta decisió, i, el 13 de novembre del mateix any, la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va dictar un aute en què no admetia a tràmit aquest incident de nul·litat, precisant que aquesta resolució era ferma i que contra la mateixa no s'hi podia interposar cap recurs, sense perjudici que es pogués plantejar la qüestió en virtut dels recursos que escaiguessin contra la sentència o la resolució definitiva (article 18 *ter*, apartat tercer, de la Llei transitòria de procediments judicials modificada per la disposició final cinquena del Codi de procediment civil).

1.8. El 18 de desembre del 2025, el Sr. Emili Campos Arauz, actuant en nom i representació pròpia, va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 13 de novembre del 2025, dictat per la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en termes generals, i, en particular també, dels drets a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com la dels articles 6 i 17 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent al·lega que en el moment en què la part demandada va presentar el seu escrit de contesta, aquesta no havia acreditat ni l'apoderament de la degana per part de la Junta per nomenar un procurador i un advocat per representar al Col·legi, ni l'apoderament de la procuradora, i encara menys el del lletrat que va signar la contesta. Aquest fet hauria d'haver produït tots els efectes desfavorables per a la part demandada, i molt particularment, aquells relatius a la preclusió del termini processal per formular l'escrit de contesta.
- No obstant això, al·lega que l'acord de la secretària judicial del 20 d'octubre del 2025 ha desestimat temeràriament el seu recurs de reposició, afirmant que l'article 18 de la Llei del procediment de contenciós administratiu permet l'esmena dels defectes constatats, com per exemple, la manca d'una signatura en l'apoderament privat.
- Segons el seu parer, en primer lloc, en l'àmbit del dret processal no es pot fer cap tipus d'aplicació analògica de la llei, atès que les normes de competència i de procediment estan únicament sotmeses a la llei, d'acord amb les previsions de l'article 86.1 de la Constitució.
- En segon lloc, sigui com sigui, l'esmena d'una mancança processal només pot prendre efecte a partir del requeriment judicial i no de manera retroactiva, sinó s'atemptaria contra els drets a la defensa i a la igualtat d'armes de l'altra part.
- Insisteix que en aquest cas la subsanació s'ha dut a terme de manera posterior a la presentació de l'escrit de contesta, motius pels quals s'han vulnerat els seus drets a la defensa i a un procés degut.
- Així doncs, el batlle hagués hagut d'estimar el seu incident de nul·litat, per tal com la personació i la representació de la procuradora i de l'advocat de la part demandada s'havien acceptat de manera indeguda, prescindint de les normes essencials del procediment.
- Malgrat això, addueix que el batlle s'escuda en l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials que disposa que no es pot interposar cap recurs, sense perjudici que es pugui plantejar la qüestió en virtut dels recursos que escaiguin contra la sentència o la resolució definitiva, perquè allò que realment creu és que la seva actuació és altament reprovable des d'una perspectiva de dret constitucional, ja que es tracta d'una represàlia discriminatòria del ponent d'aquesta Secció de la Batllia en contra seva a causa de les diferents iniciatives legals que està portant a terme davant les institucions del Principat contra l'actuació de determinats membres de la magistratura andorrana i

contra tots els membres de l'actual Junta de Govern del Col·legi d'Advocats d'Andorra, ja que, segons el seu parer, cap d'ells respecta els mandats legals del Consell General i de la Constitució.

- Al·lega que el redactat del paràgraf 3 de l'article 18 *ter* esmentat s'ha d'interpretar en el sentit que contra l'aute que no admet l'incident de nul·litat sempre hi ha lloc a la formulació d'un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional per tractar-se d'un recurs extraordinari recollit en una norma de rang normatiu superior a l'actual text refós del Codi de procediment civil, sense perjudici dels eventuais recursos que es puguin interposar contra la sentència o la resolució definitiva, ja que des d'una perspectiva constitucional no té cap sentit que es continuï impulsant un procediment que es troba viciat des de l'inici.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada, que se li reconegui el dret a obtenir una resolució sobre el fons en el tema objecte d'aquest recurs d'empara i que se li acordi una indemnització econòmica pel mal funcionament de l'Administració de la Justícia, tot acordant la retroacció del procediment al moment en què es van produir aquestes vulneracions.

2.2. Argumentació de la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia

- La Batllia cita textualment l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials, el qual és aplicable en aquest cas:

"1. La nul·litat processal es planteja en el procés de conformitat amb les normes següents:

a) A instància de part, per mitjà dels recursos establerts legalment contra la resolució de què es tracti.

b) Per part del batlle o el tribunal, d'ofici o a petició de part, en qualsevol moment abans de dictar la sentència o la resolució que finalitzi el procés en la instància. En aquest cas, el batlle o el tribunal dona audiència prèvia a les parts del procés, perquè en el termini de cinc dies hàbils es pronunciïn sobre l'existència de la nul·litat, i ha de resoldre en el termini dels cinc dies hàbils següents.

2. Fora dels supòsits previstos en l'apartat anterior, no s'admeten els incidents de nul·litat formulats contra les resolucions no fermes, sense perjudici que es pugui plantejar la nul·litat a través dels recursos o altres mitjans que siguin procedents contra la resolució definitiva.

3. L'aute que decideix la nul·litat ordena la retroacció de les actuacions al moment immediatament anterior en què es va produir la infracció processal determinant de la nul·litat. Contra l'aute que no admet, o que la resol, la nul·litat d'actuacions no es pot interposar cap recurs, sense perjudici que es pugui reproduir la qüestió en virtut dels recursos que escaiguin contra la sentència o la resolució definitiva."

- Seguidament, conclou que d'acord amb el precepte legal anterior, la nul·litat processal es planteja bé "*per mitjà dels recursos establerts legalment*", com seria el recurs de reposició, o bé "*a través dels recursos o altres mitjans que siguin procedents contra la resolució definitiva*", com seria el recurs d'apel·lació.

- Per tant, en aquest cas, atès que el 23 de juliol del 2025 la part demandant ja va fer ús del recurs establert legalment, en concret del recurs de reposició, i la resolució que el va resoldre és objecte d'un incident de nul·litat. D'acord amb el precepte legal citat anteriorment escau inadmetre l'incident de nul·litat plantejat per la part demandant perquè aquesta ja ha fet ús dels recursos establerts legalment.

- Per aquest motiu, decideix no admetre a tràmit l'incident de nul·litat.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El motiu principal d'aquest recurs d'empara es basa en el caràcter suposadament erroni de la resolució judicial que ha estat adoptada amb anterioritat a la seva interposició, és a dir, l'aute del 13 de novembre del 2025, dictat per la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia. El recurrent estima que s'han vulnerat els seus drets protegits a l'article 10 de la Constitució -especialment, els drets a un procés degut i a la defensa- i demana l'anul·lació de l'aute esmentat, la retroacció del procediment al moment en què es van produir les vulneracions, el reconeixement del seu dret a obtenir una resolució sobre el fons, així com una indemnització econòmica pel mal funcionament de l'Administració de Justícia.

3.2. És ben sabut que el recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància, ni en un tribunal suprem; i que l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic, ni absurd i que no vulnerin cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució. I no es pot fer altra cosa que constatar que l'aute impugnat no presenta, en absolut, cap d'aquestes carències. Vegem-ho.

3.3. L'aute del 13 de novembre del 2025 va desestimar l'incident de nul·litat formulat contra l'acord de la secretària judicial del 20 d'octubre del 2025. El recurs esmentat es va tramitar en els termes de l'article 18 *ter* 1 b) de la Llei transitòria de procediments judicials.

El recurrent no discuteix la idoneïtat d'aquesta llera processal, ans el contrari, ja que va formular l'incident clarament sobre la base d'aquesta disposició legal. Aquest Tribunal també ho considera correcte, perquè el greuge del recurrent es fonamenta en una manca eventual d'apoderament de la degana del Col·legi d'Advocats d'Andorra, com també de la procuradora i del lletrat per representar al Col·legi en aquesta causa i resulta evident afirmar que l'aute del 13 de novembre del 2025 no és definitiu i que res impedirà al recurrent impugnar la sentència futura, reproduint aleshores els mateixos arguments que avui assenyala.

En qualsevol cas, el recurrent ha tingut l'ocasió de defensar-se adequadament durant la tramitació dels dos recursos -reposició i nul·litat- que ha interposat, de manera que el seu dret a la jurisdicció ha estat sempre respectat.

Per concloure, no es pot fer altra cosa que constatar que el recurs d'empara és actualment prematur, perquè l'aute recorregut no admet cap recurs davant aquest Tribunal, d'acord amb els preceptes diàfans de la llei processal i de l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

3.4. Les consideracions exposades en els fonaments de dret anteriors justifiquen la inadmissió a tràmit del recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional (article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2025-107-RE interposat pel Sr. Emili Campos Arauz, actuant en nom i representació pròpia, contra l'aute del 13 de novembre del 2025, dictat per la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia.
2. Notificar aquest aute al recurrent, a la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 19 de gener del 2026.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Magistrat

Víctor Torre de Silva López de Letona

Magistrat
